Pregaria.cat

Entrada

El gra de blat

Jn 12,24

Us ho ben asseguro: si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dóna molt de fruit

Isaïes ja havia explicat abans que, del gra de blat, quan el baten, és important que en treguin la palla i mirar que els bous no el xafin, per tal que restin els grans sencers. Isaïes 28, 28: *"També el blat s'ha de batre, però no fins a arribar a trinxar-lo. El bou dóna tombs per l'era, però sense aixafar el gra".*

També avui hi ha moltes persones que estan batent les collites del passat, que moltes varen ser en temps de sequera. Cal anar separant el blat de la palla, però sense trinxar ni un gra. Amb gran cura hem de fer aquesta feina.

El teu passat sempre el portes dintre teu.

A cops t'ajuda, altres vegades et qüestiona o et molesta.

És una realitat que no pots marginar com si no fos certa.

Com veure aquest passat sense trinxar els grans de blat?

Com esventar tanta palla inútil, falsa i superficial?

Si esperem fructificar, sabem que el gra ha de ser colgat a terra i, per tal que doni fruit, caldrà que es podreixi, que mori, que es desfaci i deixi entrar l'aigua, els aliments de la terra, la vitalitat.

Deixar el gra polit, arreglat, i no enterrar-lo és absurd.

Restarà un temps potser bonic, i després s'anirà assecant.

Cal ficar-lo dintre la mare terra, en contacte directe amb ella.

Rebrà aliments, aigua, vibracions, nova vida.

Caldrà que s'obri del tot, que es fusioni.

Si vols trobar sentit i tenir una vida eficaç i útil,

trenca el teu aïllament, obre't, deixa que la terra entri.

Jesús ens ha manat que preguem el Pa de Vida que és Ell mateix; i que ho fem en comunió, en comunitat, en comunicació. Aquest do que ens nodreix, es desfà dins nostre i ens agermana amb el món, la natura, les persones. Quan Ell arriba, vol obrir les nostres portes vers la comunió universal. Tot en el tot. Aquest és el fruit de la seva mort i la seva nova vida, com el gra de blat.

Jesús Renau sj.